

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIÓ

LIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIO.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre.	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	16 •
Estranger.	18 •

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

LO CONGRÉS DE LA PAU.

«Huéleme que habrá palos.»

INDIRECTAMENT.

Lo patriarca de las Indias es tot un patriarca, es més que un patriarca, es un patriarcás com una casa.

Lo patriarca de las Indias á més de patriarca es senador, ó pare de la pátria, com vestés vulgan, encare que com compendrán molt bè, ab tot y ser pare no es casat.

Y com á senador segueix totas las discussions, assegut desde 'l sèn puesto, á punt de ficar bassa sempre que l' ocasió 's presenta de aturdir als liberals y donar un trago de caldo á la maltissa reacció.

Un fet bastará per demostrarho.

*
**

Se discutía en lo Senat la lley de imprenta, y de la lley d' imprenta aquell article que 's refereix als capellans.

L' article deya sech y pelat: «Serán castigats los insults á personas ó cosas religiosas.»

Lo patriarca de las Indias vá creure que no n' hi havia prou, y armantse de un zel verdaderament patriarcal, s' aixeca, agafa una ploma d' oca, un tros de paper de barbas, suca la ploma y escriu:

Esmena: «Serán castigats los insults y burlas directas ó indirectas á las personas ó cosas religiosas.»

¡Indirectas!

Com si diguessim será castigat tothom fassi lo que fassi, diga lo que diga, expressi lo que expressi.

Probas al canto:

*
**

Figúrinse que passa un home pèl carrer d' aquells que van tornantse calvos y que la calvicie 'ls comensa pèl mitj del cap.

Aquest senyor descuidadament fá un saludo y se l' hi descubreix la calvicie. Si un municipal lo véu t' d' agafarlo.

—Ay, ay ¿perque? preguntarán vostés.

—Es molt senzill, perque dú corona, perque 's burla dels ministres de la religió.

Y vels' hi aquí tal vegada á un honrat pare de familias, clavat á la presó de quatre potas.

*
**

Un altre: Hi ha un amich que 'n troba á un altre per un carrer estret y tracta de tancarli 'l pas tot fent brometa. L' amich vá depressa, no está per orgas y exclama:

—Feste cap allá, ximple.

Municipal al canto, y á ca la ciutat.

—¿Perque?

—Perque indirectament ha dit ximplés als capellans.

*
**

Encare més. Una mare 's queixa del sèn fill qu' es de la pell del dimoni, y diu:—Aquest xicot m' ha fet perdre l' oremus.

Ja tenen un' altre víctima del patriarca de las Indias.

En una botiga un compra qualsevol cosa que valga una pesseta, y al pagarla diu:—¿Val una missa no es veritat?

De segur que no hi faltarà un investigador de contribucions y se 'n emportará la missa y al insolent que aixís se mofa de las cosas religiosas.

Una senyora parlant ab la sèva filla l' hi fá notar que porta las fandillas plenas de frares. Ja está servida la pobra dona.

Un á qui l' hi esplican una cosa difícil d' empassársela, respon:

—¿Que 't creus que jo *combrego* ab rodas de molí?

Ja ha begut oli.

Un altre fá notar ab la millor bona fé del mon, que no hi ha res que l' hi agradi tant com las *monjetas*.

¡Agravi y profanació! ¡Insult pavorós á las castas verges del Senyor!

Una dida donant sopetas á la criatura, diu:

—Papa, papá, nen.

Aquí tenen un parell de alusions al papa, ofensivas totas dugas.

Un jove carregat de ilusions fá saber que tal dia 's casa y exclama boig de alegria:

—Tal dia 'm posan *la casulla*.

Ja 'n tenen un altre qu' en lloch de fer una nit de bodas fá un dia de presó.

A ca 'l dentista s' hi presenta un senyor ab la galta embuturnada:

—¿Que t'è? l' hi diu en Plet, en Bau ó en Mas-saquer.

—¡Aquest malehit caixal!... suspira 'l parroquiá.

Vels' hi aquí un atach dels mes cínichs al bisbe de Urgell.

*
**

En una paraula, si s' arriba á aprobar la esmena del patriarca de las Indias, s' haurá de suprimir lo joch del *bólit*, las *teulas* de las *teuladas*, las *solanas* ab que 'ls adroguers ventan lo cacau y 'ls graners los fabons, alló que diuhen del gall de la Passió, lo *rosari* de l' Aurora, lo carrer de *Copons*, la frasse *vá de Sant Pere á Sant Pau*; dels fasolets no se 'n podran dir sabatas ab sibellas; los metjes haurán de matar als malalts no més que per no fer *curas*, y ni en *Canonje* podrá fer jochs de mans á no ser que 's cambihi l' apellido.

Ja veuhen fins á quin estat voldria durnos lo Sr. Patriarca de las Indias.

Ni siquiera tractantse de una persona grassa, 'ns quedaria 'l recurs de dirli:

Amigo, vosté está gras com un *patriarca*.

P. K.

Lo *Diari espanyol* y la *Politica* escriuhen llarchs articles per demostrar que á l' Espanya no l' hi convè la llibertat de imprenta.

La *Politica* y lo *Diari espanyol* tenen rahó. Calculin si 'n tenen, que en temps de la revolució eran los que mes abusavan de aquesta llibertat de que tant renegan are.

Y calculin que per dir lo que diuhen no la necessitan.

Ja tenim un altre sacerdot que treballa per nosaltres sense cap clase de retribució.

Es un tal pare Mayol, que predicant dias endarrera á la iglesia de Calonge, vá dir qu' estavan impossibilitats de anar al cel los qui 's dedican á llegir la *Campana*.

Desitjem que 'l pare Mayol y 'ls seus oyents pugan fer per molts anys semblants obras, gosant en cambi de la propaganda, totas las ditxas de la terra.

Y miri 'l pare Mayol lo que son las cosas. Nosaltres estém contents y ell també; nosaltres perque veném mes *Campanas* y ell perque al cel hi estará mes ample.

Lo Sultan y 'l princeph Nicolás han celebrat un gran banquete á Constantinopla.

Figúrinse un banquete de sultan y de princeph reunits.

Lo calor del Champagne devia ferlos olvidar de la fredor dels milers de cadáveres produhits per la matansa.

Els ray, al alsarse de la taula, podían dir donantse cops á la tripa:

—Torném á matarne uns quants mes, y tornarem á dinar.

Un ministre en lo Congrès.

«Es necessari adoptar alguna disposició enérgica contra 'ls petardistas.»

No hi ha cap dupte; pero la primera disposició enérgica que hi ha que adoptar, es agafarlos, perque fins are tots s' escapuleixen.

Vintitres fincas se han venut á Tortosa per no poder pagar los seus duenyos la contribució.

Si aixó de vendre per pagar lo que 's deu, se fes de moda, aque volen que 'ls diga? jo fins

me vendria al govern, per cobrarnos alló que vá prometre'ns, es á dir: *que por todas partes brotarian gérmenes de prosperidad.*

Lo diumenje passat en Mañé y Flaquer las emprenia en contra del immortal Cabrinetty.

Ni 'l sacrifici de la vida en aras de la llibertat y de la patria son motius bastant poderosos per congelar la bilis dintre del ventrell dels r. accionaris.

Però per més que digan, lo nom de 'n Cabrinetty será immortal.

¿Ho será 'l dels idols que 'l Sr. Mañé tracta d' aixecar del fanch? ¿Ho será ell mateix?

Si per cás ho será en un sentit que no l' hi envejém nosaltres, ni capperona de sentiments leals.

En que quedém se fá ó no 's fá la Passió en lo Gran Teatro del Liceo?

Nosaltres encare que 's representa á Madrit y altres capitals de Provincia, posariam dos quartos que no s' fará.

Per altre part encare volen més *passió* que la que passan la industria, lo comerç y la agricultura catalana?

Ayala, l' aplaudit autor del *Tanto por ciento* y *El Nuevo D. Juan*, ha escrit una comedia que ha agradat molt y que 's titula *Consuelo*.

No podria desde 'l puesto que ocupa escriure alguna cosa que pogués dirse *Remedio* y aplicarla als mals de nostre patria?

Dia un periódich de Madrit:

«Estém en uns temps en que ja ningú 's pren la justicia per la seva má.»

A lo qual contesta un altre periódich:

«Es molta veritat, ningú se la pren, ni 'l govern la dona, de manera que en materias de justicia *volaverunt*».

Paraulas de un Senador ocupantse de la nova lley de imprenta.

«Tots los articlès de la lley de imprenta se redueixen á dos:

1.er Tots los espanyols poden emitir llibrement las sevas opiaions.

2.º Se exceptúan aquellas que no sigan del agrado del govern.»

Aixó es molt cert. ¡Ja veuhen si estém ben frescos!

A Linares han agafat á uns galifardéus que demanaban diners a un inglés, per medi de un anónim.

¡Demanar diners á un inglés, es tot lo que 'ns faltava!

Si l' inglés los hagués demanat als galifardéus la cosa hauria estat en regla, y no hi hauria hagut res que dir.

DIHUEU QU' ANIRÉM TAN BÈ...

En un diari de Madrit fa poch dias he llegit *que por todas partes brotan gérmenes de bienestar...*

y es vritat ¿vostés no ho notan?

¡si 's veu en qualsevol part!

Las carreras y 'ls treballs se premian, no son rahons,

que á Madrit gastan milions en carreras de caballs.

En vá 's queixan de lo que

lo país suporta...

Dihuen qu' anirém tan bè...

lo diari ho porta.

Del menjá, sens ser quaresma

ja fins se n' ha perdut l' esma,

ningú de la fam se mofa,

que tothom coneix la gana,

y á Castelló de la Plana

prou fá qui menja garrofa.

A un l' hi afanan la levita,

á l' altre 'ls lloguers l' hi faltan,

y ja fins las casas saltan

de goig... ó de dinamita.

Però aixó á Madrit ja sé

que res l' hi importa...

Dihuen qu' anirém tan bè...

lo diari ho porta.

Hi ha pau en tota la terra

y vingan sellos de guerra!

com si tractessin ab moros

als corréus se van instruint.

¡Carta que vaja á Turin

la reb la plassa de toros!

La prempsa calla, puig sab

ab fiscals lo que s' hi pesca,

y 'l pare Mon diu á Huesca
lo que l' hi passa pè 'l cap...
Pero á la larqa ja sé
ó á la corta...
Dihuen qu' anirém tan bé...
lo diari ho porta.

Molt aprop de la frontera
ja tenim la *filoxera*.
No plou y ab fé ó sense fé
fan á cada població
rogativas que te crió
y 'l cel jseré que seré!
(Y alguns dihen que aixó ho fá
lo cel ab lo ben entés
ó d' arruiná als tabernés
ó d' impedi 'l batejá).
Pero y la cullita ¿qué,
que quedí morta?...
Dihuen qu' anirém tan bé...
lo diari ho porta.

A. T. O.

Llegeixo en un periódich:

«Ahir varen sortir cap á Ceuta $\frac{300}{5}$

»Es á dir tres cents quintos.

»Aixó t' la civilisació actual, que de homes
enters ne fá quebrats.»

Un senyor gras molt grás vá de brasset ab
una senyora flaca, molt flaca, tant flaca que
sembla un fil-ferro.

Un pillet al veure 'ls passar per la Rambla,
exclama:

—Aquest senyor si que compleix bè la qua-
resma.

—¿Per qué? l' hi pregunta un altre.

—Ay, ay ¿que no 'u veus? Perque menja de
magre.

Una noticia:

Si 's reuneix lo Congrès europeo, Cánovas hi
representará á Espanya.

Si 's reuneix lo Congrès y á l' Espanya l' in-
vitan, entenémnos.

Pero com qu' es molt fácil que se 'n descui-
din, l' hi dirém en castellá perque 'ns entenga:
Cal-Ne vás!

Y mirin, es una llástima que no hi vaja.

Un home com en Cánovas es capás de ficarse
á n' en Bismark á la butxaca, de fer posar ca-
bells blancs al rus, y si massa m' apuran de
demostrar, encare que de la conferencia 'n
surti la guerra, que n' ha sortit la pau... *in-
terna*.

Hi ha més, fins es capás de declarar ilegal al
representant de Fransa, perque es republicá.

A la pròxima exposició de pinturas de París
hi figurará un retrato del Terso.

Declaro que 'l pintor de aquest retrato, hau-
rá perdut per sempre mes lo nom de retratista.

Després de pintar al Terso, entrarà á la cate-
goria dels pintors de la *naturalesa morta*.

En la declaració de quintos.

Un xicot molt ben musculat, un gastador fet
y dret, declara qu' es inútil, y s' entaula la se-
güent conversa:

Lo metje:—¿Pateix alguna afecció?

—No; pero jo soch lo sosten de tota la fa-
mília.

Lo diputat provincial:—¿Es viuda la seva
mare?

—No, tinch pare y dos germans mes.

—Y donchs?

—Jo l' hi diré; á casa 'ns guanyem la vida
fent las forsas pèls carrers: y 'l pare, la mare y
'ls dos germans me puján á sobre. Ja 'u veu-
hen, jo sostinch á tota la família.

Al Sr. Orovio l' han autorisat per usar lo cor-
dó de la Legió de Honor.

May menos.

Quan estiga desesperat, ja t' un cordó.

Hi ha un sastre que per publicar los produc-
tos del seu establiment ho fa repartint lo retra-
to de la célebre cantant Blanca Donadio.

Se diu si 'l Sr. Bernis, empressari del teatro
Principal, per correspondre al industrial, publi-
cará al darrera de cada salida lo nom del sastre.

Avisem al govern que si vol fer un nou em-
prestit no t' mes que acudir als obrers de Ma-
llorca perque s' estan fent millonaris.

Ni ha alguns centenars que arriban á guan-
yar 3 rals diaris, de modo que dintre de poch
molts pensan de anar á fincarse á l' Hospici.

En las tendas de las floristas y confiterais de
aquesta ciutat se veuen ja las palmas per lo
pròxim diumenje de rams.

Al contemplar aquells trofeos tan ignocents
y que entre paréntesis la major part prometen
á las familias alegrias y enfts á continuació,
nos preguntabam nosaltres:

¿Qué son mes aquest any las palmas ó 'ls
mártirs?

*

També se nos ocurregué preguntar: ¿Quant
vindrá 'l Mesias?

A aquesta pregunta respongueren las veus
següents.

Un pagés: Quan ploqui

Un fabricant: Quan estudihi los tractats de
comers.

Un cesant: Quan me col-loquin.

Un treballador: Quan tinga feyna

Un periodista: Quan treguin la lley d' im-
prenta.

Jo: Quan vinga... muixoní.

Un diputat vá preguntar dias endarrera al
ministre quin significat y quina importancia
tenian las partidas presentadas en las provin-
cias de Barcelona y Lleyda.

Aquest Sr. diputat se diu Rascon.

Rascon, es á dir: «Qui l' hi piquí que s' ho
rasqui.»

Una resposta fe'ls:

—De que serveix lo minitre d' Hisenda en
una nació que no t' un quarto? ¿Qué fá 'l mi-
nistre d' Hisenda?

Resposta:

—¿Qué fá l' ministre d' Hisenda d' aquest
pais? L' hi arregla 'ls comptes.

A Murcia una viuda ha enterrat á un seu fill
de viu en viu.

Verdaderament pocas vegadas se veuen
exemples de uns crims tant monstruosos.

Lo que aquí s' veu ab molta freqüencia es
que un ministre de la Governació fill de la
prempsa, enterri á la prempsa de viu en viu.

A Manuel (Valencia) hi ha una mestra que
encare no está examinada de *brutologia*; pero
no tingan por, ja l' examinarán.

L' altre dia en una visita de la inspecció va-
ren preguntarli la següent resta:—¿Qui de 1,702
ne trèu 27, quans n' hi quedarán?

—1,715 vá contestar la mestra plena de satis-
facció.

Adverteixin una cosa: aquesta mestra es una
de las que no van voler jurar la constitució de
1869.

En cambi si no sab restar, es fins capás de
saber de ajudar missa.

CANTARELLAS.

Sabis dihen que la cara
de l' anima es lo mirall:
donchs tú que la tens tant bruta
dèus ser lo mirall tombat.

P. V.

Primé 'l mon s' enforzará,
primé 'l sol no 'ns dará llum,
primé jo tindré dos dures
antes que casarme ab tu.

E. X.

Partidas hi ha al presupuesto;
set partidas hi ha á las lleys;
partidas entre 'ls que marxán
y á la montanya? No 'u se.

J. P.

D en Blanch, está tant prendada
la filla del senyor Pau,
que solzament ab mirarse 'l
ja posa los ulls en Blanch.

—¿Que tal á la Cort, Manel,

n' has conquistat gaires?

—Paco.

De las donas de Madrid
lo milló es los barris baixos.

Va dir un dia la Sió
volent de pisos parlá:
—Per viure incómoda, jo.
A sobre hi tinch un senyó
que no m' deixa sossegá.

—¿Vols fer negoci ab las pintas?
vaig dí al home de la Paula.
Jo hi posaré la ma d' obra
y tu hi posarás las banyas.

—¿Saps que dihuen d' en Tomás?
Que ja es corredor...

—¿Ah tonta!

—Ell mateix m' ha assegurat
que fa corre molts rellotjes.

PEP.

Un senyor se trobaba malalt en lo llit. Lo
seu criat, que parlava ab dificultat lo castellá,
pero que may s' apurava, tractantse de buscar
remeys, li digué:

—Sinyó, qui sap si unas friegas de *pitriolo*
le anirian bien...

Un amich del malalt, tan tonto com lo criat,
apoya aqueixa indicació y lo pacient queda
convensut.

Las fregas tingueren lloch y 'l cós del malalt
estaba fet una llaga als pochos minuts.

Lo criat al dir *pitriolo* creya anomenar lo
petróleo y l' amich entengué oli de vidriol.

Ah!... m' olvidaba de dirlos que 'l amich á
qui 'm refereixo, tenia aprobada la asignatura
de química.

Una familia volgué celebrar una diada y cap
á la fonda falta gent.

Un dels parents al veure que lo dinar era
de lo pitjor que pot darse y que al segon plat
ja servian lo rostif, digué al mossó:

—Quan siguin á la meytat avisim, que hi
fumarem un cigarret.

A un amich meu, en unas disputas lo varen
fer caure y rebé un tistorre en lo cap. Fou
curat en la Alcaldía. Lo parte oficial deya:

«...y rezibió una fuerte contuzion en la Re-
gion superior de la cabeza, Calificada de lebe,
por lo que no á sido nezesaria la amputazion
segun dictámen facultatibo.»

En un hostel:

—Un parroquiá:—¡Pobre de mí, infelis!

L' amo:—¿Que te?

—Acaban de dirme que la costella que he
menjat era de gos... y ¡qui sap si ha mort de
la rabia!

—Aixó ray, menjis un bossal per precaució.

A una senyora d' uns xexanta ayns li re-
galaren un gos que responia quan li cridaban
«Turch».

Al cap de pochos messos l' animalet va obse-
quia á sa mestresa ab mitja dotzena de cade-
llets.

—Que no ho sabia qu' era gossa? li preguntá
una amiga seva.

—¡Com vol que ho sapigués, si quan li de-
yam «Turch» deseguida la teniam á la falda!

—Quina cara de bestia t' teu marit, deya
una senyora, á una amiga seva.

—Oh, donchs has de tenir en compte que la
seva cara enganya á qualsavol.

—Perqué?

—Perque es molt més bestia de lo que sembla.

Entre dos amichs.

—¿Com es que portas unas calsas tan curtas?

—Perque de aquí á que m' en compri unas
altras, aquestas ja haurán tingut temps de creixe.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse
'ls ciutadans Trencasós, Guard y Oia, Dos germans, Ll J. F.,
Trill, Jenani, Moratilla, Doñosa Marai, J. V. Orpi y Pepis.
Las demés que no 's mencionan no 'as serveixen com y

tampoch lo qu' envian los ciutadans Ambrós, Rossinyolet, Ganyotas, Barretina de un pagés. H. Matas y P. Xamparrinas, Poeta retirat. El merido, E. D. Mundi, Puigcerdanés, Llabedrada y P. Fogainas.

Ciudadá M. P. Hi anirá la conversa — P. Bosch: Idem un parell de cantarelles. — Ton Kateta: Insertarem lo geroglífich — Trill: Idem la conversa — Ruy Blas: Igual que 'l trenca-caps. — S. Gomila: Envihi y fora — Guard y Oia: Hi anirá la sinonimia. — J. Nobas: Idem las cantarelles — F. Ll. y B.: Idem los epigramas. — Pepis: Idem un geroglífich y un quadrat — Dofrosa Marai: Igual que 'l triángul de vosté. — Jenani: Quasi tot lo que envia hi anirá. — Dos germans: Idem trenca caps. — Barrineta madrilenya: Envihi 'l trimestre en sellos. — J. Recasens: Publicarem lo triángul — B. Borotau: Hi anirá 'l problema — Rasca-rabias: Publicarem dos quentos. — Calongí: Queda satisfet. — Bombo Mailluehch: Insertarem lo que 'ns envia — Llengurrihos: Idem — Calipeticut: Hi anirá una sinonimia — C. de Peixina: Idem lo problema — Barberet de Reus: Idem un epigrama. — Gil Blas: Hi anirá un problema.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª — *Lla-gos-ta.*
2. ID. 2.ª — *Gos-sa.*
3. ENDAVINALLA. — *Sombra.*
4. ANAGRAMA. — *Ser. — Res.*
5. TRENCA-CAPS. — *Vilanova.*
6. CONVERSA. — *Vilanova.*
7. MUDANSA. — *Saló. — Galó. — Taló. — Maló. — Caló.*
8. GEROGLÍFICH. — *Una casa de Barcelona té en cartera setcentas lletras protestadas.*

• Han endavinat totas las soluciones Jenani; n' ha endavinadas 7 Ruy Blas; 6 Llagosta y M. T. F.; 5 Dos germans y Baldomero Borotau; 4 J. Recasens, Ortiz, Medista tronada, Mussol Fernalench, Trencalós y Pescador de canya; 2 Notari P. y Barrineta madrilenya; y 1 no més Xato.

I.

La primera trobarás qu' es la gracia de la dona; sempre que tingas segona molt poca cosa tindrás.

Sense tres ets esgarrat, dos y tres es de papé, y lo tot si 'u pensas bè es cosa d' actualitat.

U. URGELLÉS.

II.

La tres-quarta es una dona que segons la dos publica no pot ser millor cuynera ni mes maca y aixerida; diu que gasta molt hu-dos y que de total es filla.

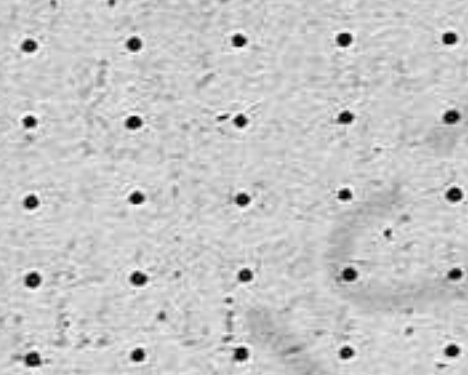
BARRINETA MADRILENYA.

ENDAVINALLA.

Soch llegum y estant seré hasta qui no sab de música m' anomena sens volé.

P. PICOLI.

QUADRAT NUMÉRICH.

Omplir los pichs ab números que sumats vertical, horizontal y diagonalment dongan un total de 30.

D. LLENGUERILLOS.

ANAGRAMA.

Es cosa tant tot que la tot tot es,

que al voler besarla me doná un revés.

M. N. O.

TRENCA-CLOSCAS.

LLERÉ REGÉ, DONA UN CAFÉ.

Formar ab aquestas paraulas lo titol de un drama catalá.

ROSALÍA.

MUDANSA DE LA SEGONA LLETRA.

Tot es eyna dels fustés, Tot, nom del fuster que 'n fá (si bè dit en castellá; pero aixó no importa res.) Tot se diu qu' es sacrifici, tot sol tení enamorat y tot dona al inspirat gloria, goig y benefici.

JENANI.

GEROGLÍFICH.

K

Llatinorum

III.

LA ROS.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

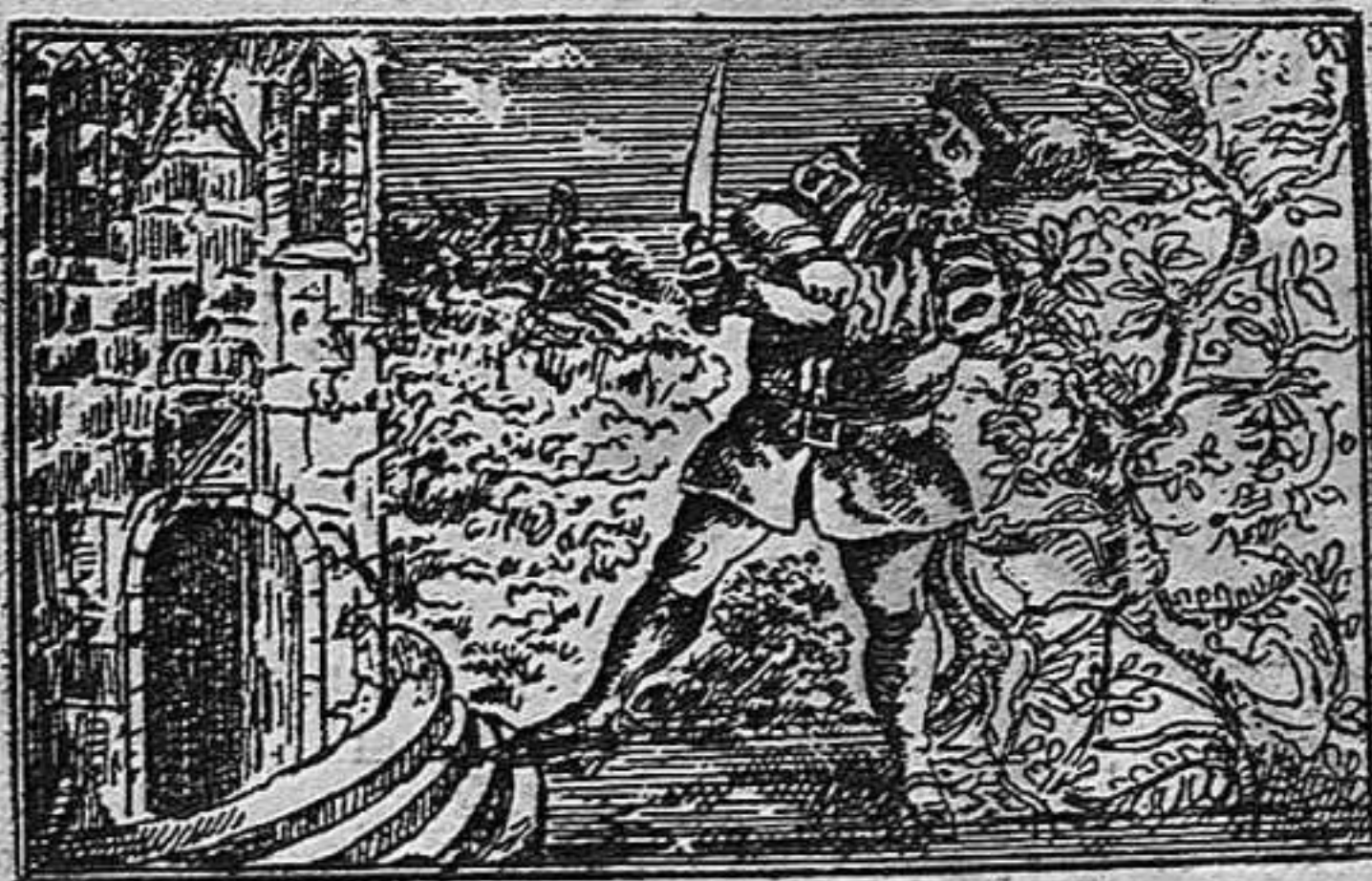
LOPEZ, Editor. — Rambla del Mitj.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

¿Vols baixar ó vols que puji?

No t'è mes que un mirall.

Aquí tenim la vaca.

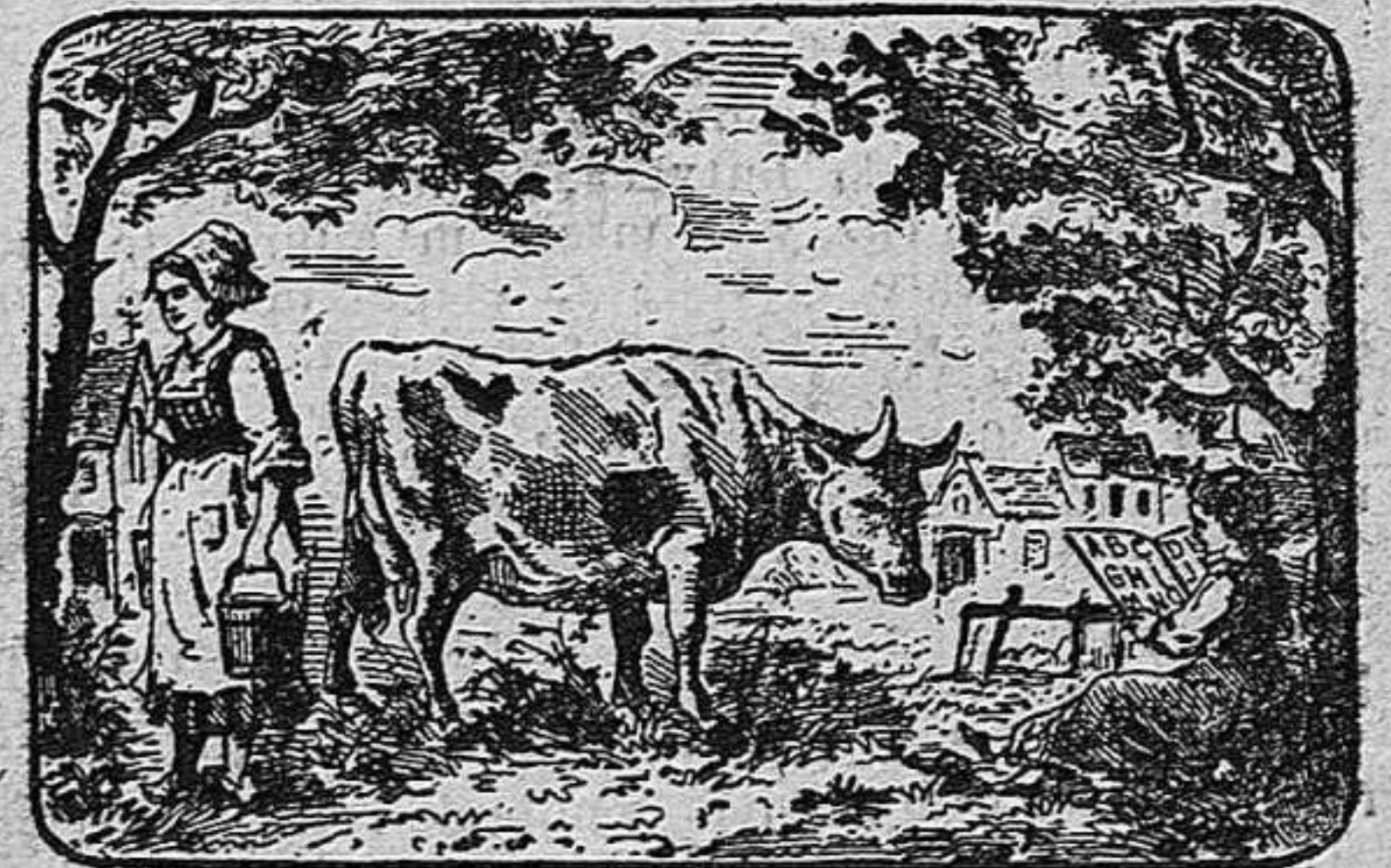
Busquin la dona de Barba Azul

Un borratxo.

¿Ahont es la llanterna?

Aquesta máscara plora porque l' hi falta dona per ballar los rigodons.

¿Ahont es la lleteria?

Un cassador espantat.

¿Ahont t'è la dona?

¿Ahont es la dona?

¿Ahont es l' os que no 's veu?